Dosarul nr.1r-625/26 Judecătoria Strășeni, sediul Central
1-25145652-02-1r-09042026 Judecător: Iana Talmaci

D E C I Z I E
În numele Legii

06 iulie 2026 *****

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Igor CHIROȘCA
Judecătorii: Andrei MOCANU și Adrian CLEVADA

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de procurorul delegat în Procuratura r. Strășeni, David Larisa, avocatul Zagaiciuc Victor în interesele inculpatului Anton Valeriu, și inculpatul Anton Valeriu împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 martie 2026, în cauza penală privind învinuirea lui:

Anton Valeriu ***,** IDNP *****, născut la *****, domiciliat în s. *****, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii speciale, angajat în câmpul muncii, nesupus militar, anterior judecat, cetățean a Republicii Moldova.

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute în art. 201[1] alin.(1) lit. b) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 15.10.2025-13.03.2026; în instanța de recurs: 08.04.2026 – 06.07.2026.

Procedura de citare fiind îndeplinită.

Asupra recursurilor declarate de procurorul delegat în Procuratura r. Strășeni, David Larisa, și inculpatul Anton Valeriu, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 martie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 martie 2026, Anton Valeriu *****, născut la *****, IDNP ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod Penal și potrivit acestei Legi, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Anton Valeriu *****, măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până când sentința va deveni definitivă, apoi a o revoca.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicată în privința lui Anton Valeriu ***** de calculat din data de 13 martie 2026.

Mijloace materiale de probă: Raportul de evaluare psihologică a cet. ***** – de a păstra în continuare la materialele cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Anton Valeriu *****, în perioada anilor 2018 până 13.01.2025, când a fost reținut de către organul de urmărire penală, în timp ce se afla la domiciliul său din satul *****, în vederea realizării intenției avute, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, acționând cu scopul impunerii voinței în privința soției sale *****,

care conform prevederilor art.133[1] din Codul penal este membru de familie, urmărind scopul impunerii voinței, sistematic iniția conflicte cu ultima, la care aplica și forța fizică, cauzându-i potrivit raportului de evaluare psihologică din 06.05.2025 „...astfel, din cele relatate de ***** şi urmare a observaţiilor evaluării, trauma dezvoltată de ***** poate fi asociată abuzului fizic şi psihologic, aplicat sistematic într-o perioadă îndelungată şi având un efect cumulativ. Nu au fost identificate la moment alţi factori ce pot dezvolta un impact similar. ***** confirmă faptul că ***** are profilul psihologic caracteristic victimei violenței sau a fost supusă pe termen îndelungat situaţiilor ameninţătoare pentru integritatea sa fizică şi psihică. Iar abuzul descris la care a fost supus are un impact negativ asupra stării de bine şi afectează negativ calitatea vieţii..."

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Anton Valeriu *****, a comis: Violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinţei, adică infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul delegat în Procuratura r. Ialoveni, David Larisa a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13.03.2026 de condamnare a lui Anton Valeriu ***** în partea individualizării pedepsei penale și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, prin Sentința nominalizată instanța de judecată urma să se expună asupra aplicării pedepsei în cazul unui cumul de sentințe din motiv ca condamnatul nu a ispășit integral pedeapsa aplicată prin sentința din 26.02.2025, iar la caz sunt aplicabile prevederile art. 85 din Codul penal.

- cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind cumularea pedepsei aplicate prin prezenta sentința cu pedeapsa stabilita prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26.02.2025, în temeiul art. 85 Cod penal, instanța de judecata considera necesar sa se expună asupra posibilității aplicării instituției cumulului de sentințe în circumstanțele cauzei.

- deși instanța de judecată invoca faptul ca decizia Curții de Apel a fost contestata, la materialele cauzei penale nu se regăsește nici o confirmare, mai mult ca atît, verificând portalul instanțelor de judecata pe rolul Curții Supreme de Justiție nu s-a regăsit nici un recurs/hotărâre/încheiere pe numele condamnatului Anton Valeriu.

- în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul penal prin cumul total ai stabili condamnatului Anton Valeriu pedeapsa sub forma de 4 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei in penitenciar de tip semiînchis.

4. În dezacord cu sentința instanței de fond, inculpatul Anton Valeriu a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13.03.2026, și aplicarea unei pedepse mai blînde.

5. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul inculpatului dl. Victor Zagaiciuc a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13.03.2026 de condamnare a lui Anton Valeriu ***** în partea individualizării pedepsei penale și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată din motiv că eroarea admisă nu poate fi corectată de instanța de recurs. În motivarea recursului a invocat că, prin Sentința nominalizată instanța de judecată urma să se expună asupra aplicării pedepsei în cazul unui cumul de sentințe din motiv ca condamnatul nu a ispășit integral pedeapsa aplicată prin sentința din 26.02.2025, iar la caz sunt aplicabile prevederile art. 85 din Codul penal.

6. Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

7. Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

8. ***Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul inculpatului nefondat urmând a fi respins, iar recursul formulat de acuzatorului de stat și a avocatului ca fiind întemeiate și pasibile de a fi admis, cu casarea sentinței în partea pedepsei penale legate de neaplicarea art. 84 alin.4), Cod penal, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.***

9. Potrivit art. 437 alin. (1^4) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

10. Conform art.448 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

11. În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

12. Conform art.449 Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.

13. Așadar, Colegiul penal, reține că, în temeiul celor relevate supra, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul Anton Valeriu a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Anton Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal **-** violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinţei.

14. Vinovăția inculpatului Anton Valeriu a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura art.364[1] Codul de procedură penală.

15. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Anton Valeriu și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

16. Instanța de recurs relevă, că prima instanță corect a constatat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

17. Distinct, instanța de recurs reține că, potrivit sentinței, Anton Valeriu *****, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod Penal și potrivit acestei Legi, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a aplicat în privința lui Anton Valeriu *****, măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până când sentința va deveni definitivă, apoi a o revoca.

18. Conform art. 384 alin. (3) Codul procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

19. Potrivit art.385 alin.(1) pct.1)-7) Codul procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită, dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată.*

20. În același context, Colegiul penal menționează că, hotărârile pronunțate de instanța ierarhic inferioară trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

21. Din textele recursului declarat de către acuzatorul de stat și avocat, se desprinde contestarea sentinței instanței de fond în partea neaplicării prevederilor art. 85 Cod penal, din care considerente instanța de recurs se va expune în continuare.

22. Aici, Colegiul penal notează că, în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanța acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.

23. În conformitate cu art.2 din Protocolul nr.7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

24. În jurisprudența CEDO, *în cauza Krombach vs Franța, 13 mai 1991*, Curtea a menționat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție. Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislația națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

25. Conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

26. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane*. *Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

27. Colegiul penal reține că eroarea comisă de instanța de fond privește exclusiv aplicarea legii penale la individualizarea pedepsei prin neaplicarea art. 84 alin.4), Cod penal și nu presupune administrarea unor probe suplimentare ori stabilirea unor circumstanțe de fapt noi. Toate elementele relevante privind existența sentinței anterioare, caracterul definitiv al acesteia, cuantumul pedepsei aplicate și perioada rămasă neexecutată rezultă din materialele dosarului, astfel încât instanța de recurs dispune de suficiente date pentru a înlătura nemijlocit eroarea de drept. În aceste condiții, remiterea cauzei spre rejudecare ar conduce doar la prelungirea nejustificată a procesului, fără existența unui impediment legal care să împiedice soluționarea definitivă a cauzei în această etapă procesuală.

28. În susținerea acestei concluzii, Colegiul penal menționează constatările CSJ din Decizia nr.4-1re-62/2023 pct. 34 unde aceasta a menționat la capitolul „*agravarea situației condamnatului*” că... se referă la cazuri precum schimbarea soluției de la achitare la condamnare, încadrarea juridică a faptei la o infracțiune mai gravă, înlocuirea pedepsei pe una mai gravă, creșterea cuantumului pedepsei sau adăugarea pedepsei complementare, aplicarea unor măsuri de siguranță care nu au fost inițial dispuse, reținerea în recurs a stării de recidivă sau schimbarea încadrării dintr-o infracțiune continuată în concurs de infracțiuni.

29. Astfel, Colegiul constată că sentința nu poate fi menținută în partea individualizării pedepsei, însă nu pentru motivele invocate de procuror în recurs. Deși procurorul a susținut necesitatea aplicării dispozițiilor art. 85 Cod penal, instanța de recurs nu este ținută de temeiul

juridic indicat de recurent, ci de obligația de a aplica dispozițiile legale incidente situației de fapt stabilite în cauză.

30. Din materialele dosarului rezultă că infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, pentru care inculpatul este condamnat prin prezenta sentință, a fost săvârșită în perioada anilor 2018 până la 13 ianuarie 2025, iar ulterior, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 februarie 2025, rămasă definitivă prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025, inculpatul a fost condamnat pentru alte infracțiuni, fiind stabilită o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare.

31. Această succesiune cronologică are o importanță determinantă pentru stabilirea normei de drept material incidente. Or, criteriul esențial care delimitează aplicarea art. 84 Cod penal de cea a art. 85 Cod penal îl constituie momentul săvârșirii infracțiunilor în raport cu existența unei condamnări anterioare. În cazul în care se constată ulterior că persoana condamnată este vinovată și de o altă infracțiune săvârșită înainte de pronunțarea primei sentințe, legiuitorul nu a instituit mecanismul cumulului de sentințe prevăzut de art. 85 Cod penal, ci pe cel al concursului de infracțiuni descoperit ulterior, reglementat expres de art. 84 alin. (4) Cod penal.

32. În speță, fapta dedusă judecății a fost comisă înainte de pronunțarea sentinței din 26 februarie 2025, astfel încât aceasta exista în patrimoniul infracțional al inculpatului la momentul primei condamnări, chiar dacă nu fusese încă soluționată definitiv. Prin urmare, din punct de vedere juridic, ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni descoperit ulterior și nu a unui cumul de sentințe în sensul art. 85 Cod penal.

33. Din această perspectivă, argumentele procurorului referitoare la caracterul definitiv al sentinței din 26 februarie 2025 și la inexistența unui recurs pendinte la Curtea Supremă de Justiție, deși întemeiate factual, nu sunt de natură să conducă la aplicarea art. 85 Cod penal. Chiar presupunând că sentința anterioară era definitivă și executorie, această împrejurare nu schimbă natura raportului juridic dintre cele două condamnări, deoarece criteriul determinant îl reprezintă data săvârșirii infracțiunii, iar nu data rămânerii definitive a hotărârii anterioare. Prin urmare, eroarea instanței de fond nu constă doar în refuzul de a aplica art. 85 Cod penal, ci, mai ales, în faptul că nu a verificat incidența dispozițiilor art. 84 alin. (4) Cod penal, normă care guvernează în mod direct situația juridică dedusă judecății.

34. Colegiul penal reține că prima instanță a analizat exclusiv posibilitatea aplicării art. 85 Cod penal, omițând să stabilească dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 84 alin. (4) Cod penal și fără a efectua operațiunea juridică de stabilire a pedepsei definitive pentru concursul de infracțiuni descoperit ulterior. O asemenea omisiune reprezintă o aplicare greșită a legii penale în partea individualizării pedepsei și constituie o eroare de drept susceptibilă de a fi înlăturată în calea de atac.

35. Astfel, Colegiul reiterează că, împrejurările relevante ce rezultă din actele existente la dosar, și faptul că nu este necesară administrarea unor probe suplimentare și că instanța de fond a stabilit în mod definitiv situația de fapt și încadrarea juridică a faptei, Colegiul apreciază că eroarea constatată poate fi înlăturată chiar de instanța de recurs, prin pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei.

36. La stabilirea pedepsei definitive, Colegiul are în vedere gravitatea infracțiunii săvârșite, caracterul sistematic al actelor de violență exercitate asupra victimei pe o perioadă îndelungată, consecințele psihologice produse asupra acesteia, precum și faptul că inculpatul a mai fost condamnat pentru alte infracțiuni prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 februarie 2025.

37. Totodată, se va lua în considerație recunoașterea vinovăției, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală și circumstanțele personale ale

inculpatului. Raportând toate aceste elemente la dispozițiile art. 84 alin. (4) Cod penal, Colegiul apreciază că scopurile pedepsei pot fi realizate numai prin stabilirea unei pedepse definitive rezultante prin cumul parțial.

38. În consecință, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal urmează a fi menținută pedeapsa de 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) raportat la art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa definitivă stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 februarie 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025, inculpatului Anton Valeriu ***** urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă de **4 ani și 4 luni închisoare**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, urmând ca în termenul executării acesteia să fie inclusă partea de pedeapsă executată în baza hotărârii anterioare, conform dispozițiilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

39. Astfel, recursul procurorului și apărătorului urmează a fi admis pentru alte motive decât cele invocate, sentința urmează a fi casată parțial în partea omisiunii stabilirii concursului de infracțiuni, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, iar în rest sentința va fi menținută ca legală și întemeiată.

40. În ceea ce privește recursul declarat de inculpat, Colegiul îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece argumentele acestuia nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței privind existența faptei, vinovăția inculpatului și necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate, acestea fiind pe deplin confirmate prin ansamblul probelor administrate în cauză și prin antecedentele sale penale relevante pentru infracțiuni similare.

41. Or, pedeapsa neprivativă de libertate nu ar fi în stare să atingă scopul pedepsei și legii penale, având în vedere faptul că Anton Valeriu anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii similare, însă nu și-a făcut concluziile de rigoare din condamnarea anterioară, nu a mers pe calea corijării și reeducării, săvârșind din nou o infracțiune similară.

42. Prin urmare, recursul procurorului urmează a fi admis, sentința casată în partea individualizării pedepsei, iar recursul inculpatului și avocatului acestuia urmează a fi respinse ca nefondate.

43. În conformitate cu art. art. 449, alin. (1) pct.2) lit. d), 417-418 Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul inculpatului Anton Valeriu.

Admite din alte motive recursurile declarate de procurorul din Procuratura Strășeni, Oficiul Principal, David Larisa, și apărătorul Victor Zagaiciuc în interesele inculpatului, casează parțial sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 martie 2026, pronunțată în privința lui Anton Valeriu *****, în partea neaplicării art. 84 alin.4), Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

- În baza art. 84 alin. (4) Cod penal – pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentință Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 martie 2026 și prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din 26 februarie 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025, a-i stabili lui Anton Valeriu *****, o pedeapsă definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- Termenul executării pedepsei a-l calcula din momentul pronunțării prezentei decizii adică din 06.07.2026 cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei reținerii și

arestării preventive de la 13 martie 2026 pînă la 06.07.2026 inclusiv. A include în termenul executării pedepsei perioada executată în baza Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din 26 februarie 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025.

În rest sentința se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorul ***Igor CHIROȘCA***

Judecătorul ***Andrei MOCANU***

Judecătorul ***Adrian CLEVADA***